ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/448

z dnia 17 grudnia 2019 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251 w odniesieniu do ustalenia sposobu traktowania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w związku z określonymi prostymi, przejrzystymi i standardowymi sekurytyzacjami do celów zabezpieczeń

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ([1]), w szczególności jego art. 11 ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Art. 11 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 został zmieniony przez art. 42 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 ([2]). Zmiana ta miała na celu zapewnienie, by – w przypadku wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego w odniesieniu do nierozliczanych centralnie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym – instrumenty pochodne związane z obligacjami zabezpieczonymi oraz instrumenty pochodne związane z sekurytyzacjami były traktowane w ten sam sposób. Ponieważ podstawę rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/225 ([3]) stanowi art. 11 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, to rozporządzenie delegowane należy zmienić w celu odzwierciedlenia zmian dokonanych w art. 11 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, czyli w celu włączenia przepisów dotyczących technik ograniczania ryzyka nierozliczanych przez kontrahenta centralnego kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji zawiera w związku z sekurytyzacją.

(2) Zgodnie ze zmienionym art. 11 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 takie przepisy dotyczące technik ograniczania ryzyka w odniesieniu do nierozliczanych przez kontrahenta centralnego kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji zawiera w związku z sekurytyzacją, powinny uwzględniać przeszkody napotykane przez takie jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w trakcie wymiany zabezpieczeń. Ponieważ jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji są zazwyczaj zorganizowane w taki sposób, by generować jedynie niewielkie nadwyżki płynności, mają one mniej aktywów, które można wykorzystywać do celów wymiany zabezpieczeń. Przeszkoda ta uniemożliwia jednostkom specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji wymianę zabezpieczeń w sposób w pełni zgodny z wymogami rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251. W związku z tym, oraz jeżeli spełniony jest szereg określonych warunków, od jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji nie należy wymagać wnoszenia zabezpieczenia w związku z prostą, przejrzystą i standardową sekurytyzacją („sekurytyzacją STS"). Powinno to zapewnić pewną elastyczność jednostkom specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją STS, przy jednoczesnym zapewnieniu ograniczenia ryzyka dla ich kontrahentów. Jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji nie są jednak w związku z sekurytyzacją STS w żaden sposób ograniczone pod względem pobierania zabezpieczenia od swoich kontrahentów, a następnie jego zwrotu w stosownym terminie. Kontrahenci jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją STS są zatem zobowiązani do wnoszenia zmiennego depozytu zabezpieczającego w środkach pieniężnych. Powinni oni mieć prawo do otrzymania z powrotem części lub całości tego depozytu zabezpieczającego, natomiast jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji powinny być jedynie zobowiązane do pobrania zmiennego depozytu zabezpieczającego otrzymanego w środkach pieniężnych oraz do wniesienia zmiennego depozytu zabezpieczającego z tytułu kwoty otrzymanej w środkach pieniężnych. Jest to zgodne z motywem 41 rozporządzenia (UE) 2017/2402, który dotyczy potrzeby zapewnienia spójnego traktowania między instrumentami pochodnymi związanymi z obligacjami zabezpieczonymi a instrumentami pochodnymi związanymi z sekurytyzacjami w odniesieniu do obowiązku rozliczania oraz do wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego względem nierozliczanych centralnie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251.

(4) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

([1]) Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

([3]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2251 z dnia 4 października 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 340 z 15.12.2016, s. 9).

(5) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przeprowadziły otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonały analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwróciły się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ([4]), do Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji i Grupy Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych powołanych zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ([5]) oraz do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ([6]),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2251

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2251 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„*Artykuł 30a*

Sposób traktowania instrumentów pochodnych powiązanych z sekurytyzacjami do celów zabezpieczenia

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 2 ust. 2 i w przypadku spełnienia wymagań określonych w ust. 2 niniejszego artykułu w swoich procedurach zarządzania ryzykiem kontrahenci mogą przewidzieć – w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji zawarła w związku z sekurytyzacją zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*) i spełniającą warunki określone w art. 4 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 – że:

a) zmiennego depozytu zabezpieczającego nie wnosi jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, lecz jest on pobierany od jej kontrahenta w środkach pieniężnych i zwracany jej kontrahentowi w stosownym terminie;

b) początkowy depozyt zabezpieczający nie jest wnoszony ani pobierany.

2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie w przypadku spełnienia wszystkich poniższych warunków:

a) kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją ma pozycję co najmniej równorzędną z posiadaczami najbardziej uprzywilejowanej transzy sekurytyzacji, pod warunkiem że dany kontrahent nie jest stroną niewykonującą zobowiązań lub stroną poszkodowaną;

b) w związku z sekurytyzacją, z którą związany jest kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji podlega na bieżąco wymogowi zastosowania wsparcia jakości kredytowej najbardziej uprzywilejowanej transzy sekurytyzacji na poziomie co najmniej 2 % wartości nierozliczonych papierów wartościowych wyemitowanych w ramach tej transzy;

c) w skład pakietu kompensowania nie wchodzą kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są powiązane z sekurytyzacją.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca